

एलियाह - क्रमांक सात

पहिला आणि शेवटचा

Jeff Pippenger

2023-10-07

१८६३ हे आम्ही १८४४ च्या महान निराशेच्या वेळी आरंभ झालेल्या परीक्षांच्या मालिकेतील अंतिम परीक्षेचे बिंदू म्हणून ओळखत आहोत. आमच्या तर्काचा पहिला आधार म्हणजे, त्या अगदी त्याच वर्षी सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चची संयुक्त संस्थानांच्या सरकारकडे कायदेशीर नोंदणी झाल्यावर मिलेराइट चळवळीचा अंत झाला. भविष्यवाणीच्या दृष्टीने १७९८ मध्ये आरंभ झालेली ती चळवळ १८६३ मध्ये समाप्त झाली.

प्रेरणा आपल्याला कळविते की प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील तो सामर्थ्यवान देवदूत ११ सप्टेंबर २००१ रोजी खाली उतरला, तेव्हा त्या घटनेचे प्रतिरूप मिलेराइट चळवळीत दिसून आले होते, जेव्हा प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायातील देवदूत खाली उतरला होता. मिलेराइटांची चळवळ १७९८ मध्ये, अंतकाळी, दानिएल अध्याय ८ आणि ९ मधील उलई नदीचे दर्शन उघड करण्यात आले तेव्हा सुरू झाली. एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांची चळवळ १९८९ मध्ये, अंतकाळी, दानिएलच्या शेवटच्या तीन अध्यायांतील हिदेकेल नदीचे दर्शन उघड करण्यात आले तेव्हा सुरू झाली.

दोन्ही इतिहासांच्या अंतकाळी त्या त्या इतिहासांतील चळवळीमध्ये असणाऱ्यांपासून पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांचे क्रमिक पृथक्करण आरंभ झाले. प्रत्येक इतिहासाचा मुख्य नियम सार्वजनिकरीत्या पुष्ट झाल्यावर त्या त्या इतिहासाचा देवदूत उतरला. संदेश, चळवळ आणि दूत ही अशी साधने होती की ज्यांचा प्रभुने प्रत्येक त्या इतिहासात उपयोग करून पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांचे पाप प्रगट केले; कारण ख्रिस्ताने आपल्या कार्याविषयी जे शिकविले त्याप्रमाणे, तो आला नसता तर इतिहासातील वितंडवाद करणाऱ्या यहुद्यांना पाप ठरले नसते. दूत, संदेश आणि चळवळ ही न्यायाची साधने होती, जी त्यांच्या त्यांच्या इतिहासांतील प्रगतिशील प्रकाश नाकारल्याबद्दल पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांना जबाबदार धरणार होती; आणि जेव्हा देवदूत उतरला, तेव्हा त्याने हे चिन्हित केले की पूर्वीच्या करारातील लोकांवरील न्यायप्रक्रिया सुरू झाली होती. न्यायाचे साधन तेव्हा ओळखले जाते, जेव्हा त्या इतिहासाचे दर्शन घडविणारे संदेश प्रभुने त्यांना दिलेला संदेश खातात. जेव्हा ते संदेश खातात, तेव्हा ते तो संदेश पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांकडे घेऊन जातात; हे लोक हट्टी व बंडखोर लोक म्हणून चित्रित केलेले आहेत, जे ऐकणार नाहीत आणि परिवर्तित होणार नाहीत. एकदा देवदूत उतरला आणि संदेश खाल्ला गेला की, त्या बंडखोर लोकांचा न्याय आरंभ होतो.

आपण प्राचीन इस्राएलाच्या न्यायप्रक्रियेचा, जसा तो गणना या पुस्तकात दर्शविला आहे, मिलेराइट चळवळीच्या इतिहासावर अनुप्रयोग करीत आहोत; आणि अखेरीस, हीच परीक्षेची प्रक्रिया आपण एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीवर लागू करू. 'दहा' या संख्येचे प्रतीकार्थ त्या उताऱ्याच्या संदर्भानुसार निश्चित केले पाहिजे, जिथे तिचा उपयोग केला आहे.

दहा परीक्षांच्या क्रमाची सुरुवात निराशेपासून होते—प्राचीन इस्राएलासाठी लाल समुद्राजवळ, किंवा मिलेराइटांसाठी २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी. सिस्टर व्हाईट त्या काळी उघड करण्यात आलेल्या "landmark" सत्यांची ओळख करून देतात; आणि त्याची सुरुवात त्या ज्या गोष्टीला "the passing of time" असे म्हणाल्या, त्यापासून होते. इब्री लोकांसाठी ती निराशा म्हणजे फिराऊनाच्या सैन्याचा धोका होय. देवाच्या सामर्थ्यावर इब्री लोकांचा विश्वासाचा अभाव त्यांच्या शत्रूंच्या सैन्याविषयीच्या भीतीच्या प्रतिसादात प्रकट झाला, अगदी जसा तो दहाव्या आणि अंतिम परीक्षेच्या वेळीही झाला. येशू आरंभापासून अंत दाखवतो; म्हणून वचनदत्त देशातील राक्षसांसंबंधी दहा हेरांनी व्यक्त केलेली भीती हीच ती भीती होती, जिने लाल समुद्राजवळ त्यांच्या निराशेलाही जन्म दिला होता. मिलेराइट

चळवळीची दहावी आणि अंतिम परीक्षा ही काळाविषयक भविष्यवाणीची असेल, जशी २२ ऑक्टोबर, १८४४ होती.

मिलराईट इतिहासाच्या क्रमिक परीक्षेमधील महान निराशेने अशा एका इतिहासाची सुरुवात दर्शविली, ज्याचे प्राचीन इस्राएलच्या मिसरमधून झालेल्या सुटकेद्वारे स्पष्ट प्रतीकीकरण झाले होते. लाल समुद्रापासून आरंभ होऊन दहा परीक्षांची एक मालिका होती, आणि अंतिम परीक्षा पहिल्या परीक्षेचेच प्रतिबिंब ठरणार होती. महान निराशेच्या वेळी झालेला “काळाचा प्रवास” हा एका कालभविष्यवाणीच्या गैरसमजुतीमुळे उत्पन्न झाला होता. आध्यात्मिक इस्राएलसाठी परीक्षेच्या प्रक्रियेतील अंतिम घटना ही पहिल्याप्रमाणेच असणार होती. १८६३ मध्ये, प्रत्यक्ष इस्राएलच्या नेत्यांनी, ज्यांना त्यांनी नुकतेच रोमच्या कन्या म्हणून ओळखले होते, त्यांच्याच बायबलाधिष्ठित पद्धतीकडे परत जाण्याची निवड केली, आणि बायबलमधील सर्वात दीर्घ कालभविष्यवाणी नाकारली, किंवा असे म्हणता येईल की तिचा गैरसमज केला. प्रत्यक्ष आणि आध्यात्मिक इस्राएल या दोन्हीत दहा परीक्षांचा शेवट हा आरंभाद्वारेच दर्शविला गेला. आणि शेवटी, दोन्ही प्रसंगांत बंडखोरांनी त्या स्थळी परत जाण्याची इच्छा प्रकट केली, ज्या ठिकाणाहून त्यांची नुकतीच सुटका झाली होती.

लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील सात काळ नाकारून लाओदीकेयी अॅडव्हेंटिझमने एक असा भविष्यसूचक द्विधा निर्माण केला, ज्याचा त्यांनी पूर्वानुमान केला नव्हता. आजपर्यंत ते हा द्विधा सोडवू शकलेले नाहीत, जरी तसे करण्याच्या प्रयत्नात ते कल्पित कथांच्या विविध थाळ्या पुढे करीत असले तरी. हा द्विधा त्या वचनात आहे, ज्याला सिस्टर व्हाईट अॅडव्हेंटिझमचा पाया आणि मध्यवर्ती स्तंभ असे ओळखतात.

“इतर सर्व शास्त्रवचनांपेक्षा ज्याने अॅडव्हेंट विश्वासाचा पाया आणि मध्यवर्ती स्तंभ असे दोन्ही स्थान प्राप्त केले होते, ते हे उद्घोषण होते, ‘दोन हजार आणि तीनशे दिवसांपर्यंत; मग पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल.’ [Daniel 8:14.]” The Great Controversy, 409.

अॅडव्हेंटिझमकडे चौदाव्या वचनाबद्दल बरेच काही सांगण्यास आहे, परंतु त्या वचनाबद्दल सर्वप्रथम केली गेली पाहिजे अशी निरीक्षणीय गोष्ट ते कधीही हाताळत नाहीत. ती निरीक्षणीय गोष्ट अशी आहे की चौदावे वचन हे एक “उत्तर” आहे. उत्तराला, जर त्यास उद्भव देणारा प्रश्न त्यात समाविष्ट नसेल, तर काहीही अर्थ उरत नाही. तेरावे वचन तार्किकदृष्ट्या, व्याकरणदृष्ट्या किंवा युक्तिसंगतपणे चौदाव्या वचनापासून वेगळे केले जाऊ शकत नाही, कारण तेरावे वचन हा प्रश्न आहे आणि चौदावे वचन हे उत्तर आहे.

हा प्रश्न जेव्हा योग्य रीतीने व निष्पक्षपणे मांडला जातो, तेव्हा तो चौदाव्या वचनाचा अर्थ Adventism जे शिकवते त्यापेक्षा अत्यंत भिन्न दर्शवितो. याचा अर्थ असा नाही की चौदावे वचन “Advent faith ची पायाभरणी व मध्यवर्ती स्तंभ” नाही, कारण ते तसेच आहे. याचा अर्थ इतकाच की Adventism ने 1863 मध्ये seven times यांचा गैरसमज करून त्यांना बाजूस ठेवले, तेव्हा चौदाव्या वचनाचा खरा अर्थ काय आहे हे ते पूर्णपणे निश्चित करू शकले नाहीत. पवित्रशास्त्रात अर्धसत्य हे सत्य नसते. योग्य प्रकारे समजल्यास, तेराव्या वचनातील प्रश्न त्या भविष्यवाणीची दखल घेण्याची मागणी करतो जी पायदळी तुडविलेल्या पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणाला चिन्हित करते, तसेच त्या भविष्यवाणीचीही दखल घेण्याची मागणी करतो जी host च्या तुडविण्याला चिन्हित करते. तेवीसशे वर्षांची भविष्यवाणी ‘sanctuary’ विषयी आहे आणि दोन हजार पाचशे वीस वर्षांची भविष्यवाणी ‘host’ विषयी आहे.

या दोन वचनांमधील संबंधाचा विचार करण्यासाठी विस्तृत अभ्यास आवश्यक आहे, आणि या लेखांमध्ये या टप्प्यावर तो करण्याचा माझा हेतू नाही. या मुद्द्यांचा वर्षानुवर्षे वारंवार ऊहापोह करण्यात आलेला आहे आणि ते Habakkuk’s Tables या मालिकेत आढळू शकतात. मी अद्याप एलियाहच्या प्रतीकात्मकतेविषयीच विवेचन करीत आहे आणि प्रथम त्या सत्यांना पूर्ण करू इच्छितो.

विल्यम मिलर हे अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभीचे एलियाह होते, आणि त्यांचा पहिला शोध म्हणजे लेवीयव्यवस्था अध्याय २६ मधील सात काळ हा होय; म्हणून १८६३ मध्ये त्या सत्याचा केलेला नकार म्हणजे एलियाहाच्या संदेशाचाच नकार होय. या ठिकाणी मी अल्फा आणि ओमेगा यांच्या त्या वैशिष्ट्याचा विचार करीत आहे, जे शेवटास प्रारंभीशी

ओळखते. प्राचीन इस्राएलची अंतिम परीक्षा पहिल्या परीक्षेतच प्रतिरूपित केली गेली होती. या दोन्ही परीक्षा हे दर्शवितात की परजाती राष्ट्र देवापेक्षा अधिक सामर्थ्यवान आहेत, अशी भीती त्यांच्यात होती. तत्त्वतः दहावी परीक्षा ही त्याच प्रकारची असल्याने ती पहिल्या परीक्षेपेक्षा कितीतरी अधिक बंडखोर होती; कारण पहिल्या परीक्षेत देवाने दिलेल्या विजयाचा इतिहास बंडखोरांमध्ये स्थिर विश्वास उत्पन्न करणारा ठरायला हवा होता. लाल समुद्राजवळ त्यांना जेवढा देवाच्या सामर्थ्याचा पुरावा मिळाला होता त्यापेक्षा कितीतरी अधिक पुरावा असूनही त्यांनी देवाचा नकार प्रकट केला. १८६३ पर्यंत मिलरवादी अॅडव्हेंटिझम मोठ्या निराशेचे स्पष्टीकरण देवाच्या सामर्थ्यशाली कार्यरूपाने करीत होते, तरीही त्यांनी एक सेनापती निवडून मिसरमध्ये परत जाण्याचा निर्णय केला आणि दानियेल ज्याला मोशेची “शपथ” म्हणतो, व जी एलियाहद्वारे प्रतिरूपित झाली होती, त्या संदेशाला नाकारले.

सात काळ हे समयविषयक भविष्यवाणी आहे, याची वैधता सिद्ध करण्यासाठीचे पुरावे मांडण्यात वेळ घालविण्याऐवजी, मी तिची वैधता दुसऱ्या प्रकारे सिद्ध करण्यासाठी काही साधा तर्क वापरण्याचा हेतू बाळगतो. 1798 मध्ये आरंभ झालेल्या चळवळीसाठी, 1863 मधील अंतिम कसोटी ही प्रकटीकरण अठरा येथील सामर्थ्यवान देवदूताच्या चळवळीकरिताही अंतिम कसोटीचे प्रतिनिधित्व करील. प्रेरणेने दोन्ही चळवळींसाठी अंतिम कसोटी कोणती आहे, हे अत्यंत स्पष्टपणे दर्शविले आहे.

“सैतान हा... सतत खोटेपणा पुढे रेटत असतो—जेणेकरून लोकांना सत्यापासून दूर नेले जाईल. सैतानाचा अगदी शेवटचा फसवा डाव म्हणजे देवाच्या आत्म्याच्या साक्षीला निष्फळ ठरविणे होय. ‘जेथे दृष्टांत नाही, तेथे लोक नाश पावतात’ (नीतिसूत्रे 29:18).” Selected Messages, पुस्तक 1, 48.

एलेन व्हाइट यांच्या लिखाणाचा प्रामाणिकपणे विचार करून त्यांनी लैव्यव्यवस्था २६ मधील “सात काळ” पूर्णपणे मान्य केले नव्हते, असे सूचित करण्याचा कोणताही प्रामाणिक मार्ग नाही. या लेखांमध्ये आपण यापूर्वी दर्शविल्याप्रमाणे, आणि *Habakkuk's Tables* या शीर्षकाच्या मालिकेत जसे स्पष्टपणे दस्तऐवजीकरण केले आहे, सिस्टर व्हाइट आपल्याला थेट सांगतात की देवाने १८४३ आणि १८५० या दोन्ही तक्त्यांना मार्गदर्शन केले. त्या थेट शिकवितात की हे दोन्ही तक्ते हबक्कूक अध्याय २ याची पूर्तता होते. या दोन्ही तक्त्यांमध्ये लैव्यव्यवस्था २६ मधील “सात काळ” त्यांच्या-त्यांच्या आलेखीय मांडणीचा मध्यबिंदू म्हणून दर्शविलेले आहेत. या दोन्ही तक्त्यांमध्ये “सात काळ” या रेषेच्या भविष्यसूचक रेषेचा केंद्रबिंदू म्हणून ख्रिस्ताचा क्रूस दर्शविला आहे.

हबक्कूकच्या दोन पट्टिकांवरील तिच्या मान्यतेबरोबरच, 1840 ते 1844 या काळात सादर करण्यात आलेला संदेश आपण पुढेही सादर करीत राहावे, असे तिने अनेक वेळा नोंदविले आहे; आणि मिलराईटांनी त्यांनी घोषित केलेला संदेश कसा प्रसारित केला, याविषयी भाष्य करणारा प्रत्येक अॅडव्हेंटिस्ट इतिहासकार, त्यांनी 1843 चा चार्ट वापरला होता, हे ओळखतो. ती केवळ त्या चार्टवर दर्शविलेल्या संदेशांना मान्यता देत नाही, आणि देवाच्या लोकांना त्या इतिहासात सादर करण्यात आलेले तेच संदेश पुढेही सादर करीत राहण्याचा सल्ला देत नाही, तर ती अनेक उतारेही देते ज्यांत ती इशारा करते की ते संदेश देवाच्या अवशिष्ट लोकांच्या इतिहासभर आक्रमणाखाली येतील. जेव्हा ती त्या आक्रमणांविषयी इशारा करते, तेव्हा ती वारंवार असे अधोरेखित करते की त्या अगदी सत्यांचे संरक्षण करणे हे देवाच्या पहारेकऱ्यांचे कार्य आहे.

जर आलेख चुकीचे असतील, तर ते दृश्यरूपाने दर्शवित असलेले संदेशही चुकीचे आहेत. जर १८४० ते १८४४ या कालावधीत मिलराईटांनी जाहीर केलेला संदेश चुकीचा होता, तर मिलराईटांचा संदेश हाच पाया होता, अशी Ellen White हिने वारंवार केलेली ओळखही चुकीची ठरते. जर ते संदेश चुकीचे होते, तर त्या अगदी त्याच सत्यांचे सादरीकरण पुढेही चालू ठेवावे, या तिच्या पुनःपुन्हा दिलेल्या आज्ञाही खोटा सल्ला ठरतात. जर मिलराईटांचा संदेश हा जतन करून सैतानी आक्रमणांपासून संरक्षित करावयाच्या पायाभूत तत्त्वांचे प्रतिनिधित्व करीत नसेल, तर ते सल्लेही चुकीचे ठरतात. या इतिहासाच्या Elijah संदेशाशी संबंधित हे सर्व मुद्दे चुकीचे आहेत, या निष्कर्षपर्यंत पोहोचणे म्हणजे Ellen White ही खोटी संदेष्टा होती, हे स्पष्टपणे सिद्ध करणे होय.

आधुनिक अॅडव्हेंटिझम आजही त्यांच्या 'रिव्हलेशन सेमिनार्स'मध्ये असे शिकविते की उरलेली कलीसिया भविष्यवाणीचा आत्मा धारण करील, जो येशूची साक्ष आहे; परंतु जे लोकांना ते कलीसियाचे सदस्यत्व स्वीकारण्याकडे आकर्षित करू पाहतात, त्यांना ते निश्चित हे सांगत नाहीत की त्या आरंभीच्या मूलभूत सत्यांशी व इतिहासाशी संबंधित एलेन व्हाइट यांच्या मान्यतेचा आणि इशान्यांचा ते पूर्णतः नकार करतात. पुढील उताऱ्याचा तुम्हाला काय अर्थ वाटतो?

“भविष्यासंबंधी आम्हाला भय बाळगण्यास काहीच कारण नाही, फक्त इतकेच की प्रभुने आम्हाला ज्या मार्गाने चालविले आहे तो मार्ग आणि आमच्या गतकाळातील इतिहासातील त्याची शिकवण आम्ही विसरू.” Life Sketches, 196.

१८६३ साली मिलराइट चळवळीने आपला एक निष्कर्ष गाठला आणि सरकारकडे कायदेशीर संस्थेच्या स्वरूपात नोंदणी केली; हेच सरकार अखेरीस पोपसत्तेची प्रतिमा निर्माण करणार होते, जी एलेन व्हाइट यांच्या व्याख्येनुसार चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगास दर्शविते.

“संयुक्त संस्थानांमध्ये सध्या जे आंदोलन चालू आहे, ज्याद्वारे राज्याकडून चर्चच्या संस्था व प्रथांना पाठबळ मिळवून देण्याचा प्रयत्न केला जात आहे, त्यामध्ये प्रोटेस्टंट लोक पापवाद्यांच्या पावलांवर पाऊल ठेवून चालत आहेत. एवढेच नव्हे, तर ते पापसत्तेसाठी प्रोटेस्टंट अमेरिकेत त्या सर्वोच्च सत्तेचे पुनरुद्धार करण्याचे दार उघडत आहेत, जी तिने जुन्या जगात गमावली आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 573.

सरकारशी असलेला कायदेशीर संबंध हा संघटनाच्या आवश्यकतेचा एक भाग होता, या गृहितकाखाली—अशा वेळी की राष्ट्रातील तरुणांना 'Civil War' म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या रक्तस्नानात भरती केले जात होते—मिलराइटांची चळवळ समाप्त झाली. 1863 मध्ये, छापील लेखाद्वारे आणि नव्या चार्टद्वारेही, सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चने गुलामगिरीविषयीची ती भविष्यवाणी नाकारली, जिला दानियेल 'मोशेची शपथ' असे म्हणतो. 1850 मध्ये, प्रभूने आपल्या लोकांना हबक्कूकच्या दुसऱ्या पाटीची निर्मिती करण्याची, आणि 1843 च्या पाटीवर ज्या त्रुटीवर त्याने आपला हात आच्छादून ठेवला होता ती दुरुस्त करण्याची दिशा दिली होती. 1850 मध्ये आदेशित केलेल्या चार्टने आपला उद्देश पूर्णपणे साध्य केला, कारण एलेन व्हाइट यांनी म्हटले की त्यांनी “that God was in the publication of the chart” असे पाहिले, तसेच 1850 चा चार्ट हबक्कूक अध्याय दोनमध्ये ओळखला गेलेला आहे, हेही त्यांनी अधोरेखित केले.

१८५० च्या चार्टचा उद्देश १८४३ च्या चार्टसारखाच होता. तो मृत्युपंथाला लागलेल्या जगासमोर तिसऱ्या देवदूताचा संदेश सादर करण्यासाठी वापरावयाचे सुवार्ताप्रसाराचे साधन असावा, हा त्याचा हेतू होता. १८६३ मध्ये तो संदेश टाकून देण्यात आला. लाल समुद्रापाशी आरंभ झालेल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचे जे प्रतिरूप आहे, ती परीक्षा-प्रक्रिया Daniel आठच्या तेराव्या वचनात तुडविली जाणार असलेल्या पवित्रस्थानाची ओळख करून देणाऱ्या समय-भविष्यवाणीने सुरू झाली, आणि तीच परीक्षा-प्रक्रिया Daniel आठच्या तेराव्या वचनात तुडविली जाणार असलेल्या सैन्याची ओळख करून देणाऱ्या समय-भविष्यवाणीने समाप्त झाली.

मग मी एका पवित्र जनाला बोलताना ऐकले; आणि जो पवित्र जन बोलत होता त्याला दुसऱ्या एका पवित्र जनाने म्हटले, “नित्य अर्पणाविषयी, तसेच उद्ध्वस्त करणाऱ्या अपराधाविषयी, आणि पवित्रस्थान व सैन्य या दोघांनाही पायाखाली तुडविले जावे, या दर्शनास किती काळ लागेल?” तेव्हा त्याने मला म्हटले, “दोन हजार तीनशे दिवसांपर्यंत; मग पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल.” दानियेल ८:१३, १४.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी आरंभ झालेल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेवर अल्फा आणि ओमेगा यांची मुद्रा आहे. त्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचा आरंभ ही एक कालभविष्यवाणी होती, जी तुडविली जाणाऱ्या पवित्रस्थानाचे प्रतिनिधित्व करित होती. ती अशी भविष्यवाणी होती की तिची पूर्तता झाल्यावर मोठा प्रकाश उत्पन्न झाला. १८६३ मध्ये समाप्त झालेल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेवर अल्फा आणि ओमेगा यांची मुद्रा आहे. त्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचा शेवट ही एक कालभविष्यवाणी होती, जी तुडविली जाणाऱ्या सैन्याचे प्रतिनिधित्व करित होती. ती अशी भविष्यवाणी होती की तिची पूर्तता झाल्यावर मोठा

प्रकाश उत्पन्न व्हावा, या हेतूने ती देण्यात आली होती. ती त्या इतिहासातील एलियाने सादर केलेली कालभविष्यवाणी होती, आणि जेव्हा ती नाकारली गेली व बाजूला ठेवली गेली, तेव्हा तिने महान अंधकार उत्पन्न केला.

आणि हीच शिक्षा आहे, की प्रकाश जगात आला, आणि मनुष्यांनी प्रकाशापेक्षा अंधकारावर अधिक प्रेम केले, कारण त्यांची कृत्ये दुष्ट होती. योहान 3:19.

हा लेख ज्यायोगे समाप्त करावयाचा आहे तो तर्क मी आधीच नोंदविला आहे. देवाने एलेन व्हाइट यांच्या माध्यमातून 1843 आणि 1850 च्या चार्टसना मान्यता दिली काय?

“मी पाहिले आहे की 1843 चा चार्ट प्रभूच्या हाताने निर्देशित केला गेला होता, आणि तो बदलला जाऊ नये; की त्यावरील आकडे त्याला जसे हवे होते तसेच होते; की त्याचा हात त्यावर होता आणि काही आकड्यांतील एक चूक लपवून ठेवली होती, जेणेकरून त्याचा हात दूर केला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकले नाही.” Early Writings, 74.

“मी पाहिले की बंधू निकोल्स यांनी प्रकाशित केलेल्या चार्टच्या प्रकाशनात देव होता. मी पाहिले की या चार्टविषयी बायबलमध्ये एक भविष्यवाणी होती, आणि जर हा चार्ट देवाच्या लोकांसाठी अभिप्रेत असेल, तर तो जसा एकासाठी पुरेसा आहे तसाच दुसऱ्यासाठीही आहे; आणि जर एखाद्याला मोठ्या प्रमाणावर नव्याने रंगविलेला चार्ट आवश्यक होता, तर तोच सर्वांना तितकाच आवश्यक आहे.” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

१८४० ते १८४४ या कालखंडातील इतिहासाच्या दरम्यान मिलराइटांनी सादर केलेल्या संदेशास देवाने एलेन व्हाइट यांच्या माध्यमातून मान्यता दिली काय?

“देव आपल्याला नवा संदेश देत नाही. १८४३ आणि १८४४ मध्ये ज्याने आम्हाला इतर चर्चमधून बाहेर आणले, तोच संदेश आम्ही घोषित करावयाचा आहे.” Review and Herald, January 19, 1905.

“१८४३ आणि १८४४ मध्ये ज्या संदेशांनी पुरुष व स्त्रिया यांना सखोलरीत्या जागृत केले, ते संदेश लोकांपर्यंत पोहोचविण्याच्या कार्यासाठी देव आम्हाला आपला वेळ व सामर्थ्य अर्पण करण्याची आज्ञा देतो.” Manuscript Release, Number 760.

“१८४०-१८४४ या काळात देण्यात आलेले सर्व संदेश आता प्रभावीपणे प्रस्तुत केले जाणे आवश्यक आहे, कारण पुष्कळ लोकांनी आपली दिशा हरवली आहे. हे संदेश सर्व मंडळ्यांपर्यंत पोहोचले पाहिजेत.

“ख्रिस्त म्हणाला, ‘धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांस खचित सांगतो, की अनेक संदेषे आणि नीतिमान पुरुष यांनी तुम्ही जी गोष्टी पाहता त्या पाहण्याची इच्छा धरली, पण त्या पाहिल्या नाहीत; आणि तुम्ही जे ऐकता ते ऐकण्याची इच्छा धरली, पण ते ऐकले नाही’ [Matthew 13:16, 17]. धन्य आहेत ते डोळे ज्यांनी 1843 आणि 1844 मध्ये दिसलेल्या गोष्टी पाहिल्या.”

“संदेश देण्यात आला होता. आणि त्या संदेशाची पुनरुक्ती करण्यात काहीही विलंब होता कामा नये, कारण काळाची चिन्हे पूर्ण होत आहेत; समारोपाचे कार्य पूर्ण झालेच पाहिजे. अल्पावधीत एक महान कार्य केले जाईल. देवाच्या नियुक्तीनुसार लवकरच असा एक संदेश दिला जाईल की तो प्रबळ घोषणेत परिवर्तित होईल. मग दानिएल आपल्या वाट्यात उभा राहील, आपली साक्ष देण्यासाठी.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“आपण 1841, ‘42, ‘43, आणि ‘44 मध्ये जे सत्य स्वीकारले, त्यांचा आता अभ्यास केला जावा आणि त्यांची घोषणा केली जावी. पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांचे संदेश भविष्यकाळात मोठ्या आवाजाने घोषित केले जातील. ते गंभीर निर्धाराने आणि आत्म्याच्या सामर्थ्याने दिले जातील.” Manuscript Releases, volume 15, 371.

“आपल्याला कार्याची सध्याची दुर्बलता व अल्पता समजते. आपल्याला एक अनुभव लाभलेला आहे. देवाने आपल्याला दिलेले कार्य करत असताना, तो आपली कार्यक्षमता ठरेल, या खात्रीने आपण विश्वासपूर्वक पुढे जाऊ शकतो. जसा तो 1841, 1842, 1843, आणि 1844 मध्ये आपल्याबरोबर होता, तसाच तो 1906 मध्येही आपल्याबरोबर असेल.” Loma Linda Messages, 156.

“जे आमच्या संस्थांमध्ये शिक्षक व नेते म्हणून उभे आहेत, ते विश्वासामध्ये आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या तत्वांमध्ये दृढ असले पाहिजेत. देवाची इच्छा आहे की त्याच्या लोकांनी हे जाणावे की 1843 आणि 1844 मध्ये त्याने आम्हाला जसा संदेश दिला, तसाच संदेश आमच्याकडे आहे.” General Conference Bulletin, April 1, 1903.

“इशारा देण्यात आला आहे: 1842, 1843, आणि 1844 मध्ये संदेश आला त्या काळापासून आपण ज्या विश्वासाच्या पायावर बांधकाम करीत आलो आहोत, त्या पायाला अस्थिर करणारे काहीही आत येऊ देऊ नये. मी या संदेशात होते, आणि तेव्हापासून आजपर्यंत देवाने आम्हाला जो प्रकाश दिला आहे, त्याच्याशी निष्ठावंत राहून मी जगासमोर उभी आहे. आम्ही आमचे पाय त्या व्यासपीठावरून काढून घेण्याचा विचार करीत नाही, ज्या व्यासपीठावर ते ठेवले गेले, जेव्हा दिवसेंदिवस आम्ही परमेश्वराचा शोध उत्कट प्रार्थनेने घेत होतो, प्रकाश मिळावा म्हणून याचना करीत होतो. तुम्हांला वाटते काय की देवाने मला जो प्रकाश दिला आहे, तो मी सोडून देऊ शकेन? तो युगानुयुगेच्या खडकाप्रमाणे असणार आहे. तो मला दिल्यापासून आजपर्यंत माझे मार्गदर्शन करीत आला आहे.” Review and Herald, April 14, 1903.

एलेन व्हाइट यांच्यामार्फत देवाने आपल्या लोकांना मिलराइट इतिहासातील सत्यांना कमकुवत करणाऱ्या हल्ल्यांविरुद्ध संरक्षण करण्याचा इशारा दिला होता काय?

“सत्याच्या महान मैलाचे दगड, जे भविष्यवाणीच्या इतिहासात आपल्याला आपले स्थान ओळखून देतात, ते काळजीपूर्वक जतन केले पाहिजेत, अन्यथा ते पाडून टाकले जातील आणि त्यांच्या जागी अशा सिद्धांतांची स्थापना केली जाईल की जे खऱ्या प्रकाशाऐवजी गोंधळ निर्माण करतील.” Selected Messages, book 2, 101, 102.

“आज सैतान सत्याच्या मार्गचिन्हांना—मार्गावर उभारण्यात आलेल्या त्या स्मारकांना—पाडून टाकण्याच्या संधी शोधित आहे; आणि ज्यांनी आपले घर दृढ खडकावर बांधले आहे, जे निंदानालस्तीमध्ये तसेच स्तुतीमध्येही सत्याशी अढळ राहिले आहेत, अशा वृद्ध कार्यकर्त्यांच्या अनुभवाची आपल्याला आवश्यकता आहे.” Gospel Workers, 104.

“देव जगाला चांगले आणि वाईट, धार्मिकता आणि अधार्मिकता यांमधील भेद ओळखू शकणाऱ्या मनुष्यांविना कधीही सोडीत नाही. संकटकाळी रणाच्या अग्रभागी उभे राहण्यासाठी देवाने नेमलेले पुरुष त्याच्याकडे आहेत. संकटकाळात तो प्राचीन काळाप्रमाणे पुरुषांना उभे करील. तरुण पुरुषांना वृद्ध ध्वजवाहकांशी संलग्न होण्यास बोलाविले जाईल, जेणेकरून या विश्वासू जनांच्या अनुभवातून त्यांना बळ मिळावे व शिक्षण मिळावे—त्या जनांनी अनेक संघर्षातून मार्गक्रमण केले आहे, आणि ज्यांच्याशी त्याच्या आत्म्याच्या साक्षीद्वारे देवाने वारंवार संवाद साधून योग्य मार्ग दाखविला आहे व अयोग्य मार्गाचा निषेध केला आहे. जेव्हा देवाच्या लोकांच्या विश्वासाची परीक्षा घेणारे धोके उद्भवतात, तेव्हा या अग्रणी कार्यकर्त्यांनी भूतकाळातील अनुभवांचे वर्णन करावे, जेव्हा अगदी अशाच संकटांचा सामना करावा लागला होता, जेव्हा सत्यावर प्रश्नचिन्ह उपस्थित करण्यात आले होते, आणि जेव्हा देवाकडून न उद्भवलेल्या विचित्र भावना आत आणण्यात आल्या होत्या.”

“त्या वृद्ध कार्यकर्त्यांचा अनुभव आता आवश्यक आहे; कारण सैतान प्रत्येक संधीवर लक्ष ठेवून आहे, जेणेकरून जुन्या मार्गचिन्हांना—मार्गावर उभारण्यात आलेल्या त्या स्मारकांना—काहीही महत्त्व उरू नये.” Review and Herald, November 19, 1903.

१८६३ मध्ये त्या इतिहासातील एलियाला समजावून देण्यात आलेल्या पहिल्या सत्याचा नकार देऊन मिलराइट चळवळीचा शेवट झाला. तिची अंतिम परीक्षा दानियेल आठमधील त्या दोन वचनांवर आधारित होती, जी पवित्रस्थान आणि सैन्य यांच्या तुडविण्याची ओळख पटवितात. दहा परीक्षांपैकी पहिल्या परीक्षेत पवित्रस्थानाचा प्रकाश उघडण्यात आला, आणि दहा परीक्षांपैकी अंतिम परीक्षेत सैन्यावर अंधकार आणण्यात आला.

“एक गोष्ट निश्चित आहे: जे सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट सैतानाच्या ध्वजाखाली आपली भूमिका घेतात, ते प्रथम देवाच्या आत्म्याच्या साक्षीपत्रांमध्ये अंतर्भूत असलेल्या इशान्यांवरील आणि ताडनांवरील आपला विश्वास सोडून देतील.

“अधिक समर्पण आणि अधिक पवित्र सेवेसाठीचा आह्वान करण्यात येत आहे, आणि तो पुढेही करण्यात येत राहील. जे काही जण आता सैतानाच्या सूचनांना वाचा फोडीत आहेत, ते शुद्धीवर येतील. विश्वासाच्या महत्त्वाच्या जबाबदारीच्या पदांवर असे काही जण आहेत की ज्यांना या काळासाठीचे सत्य समजत नाही. त्यांना हा संदेश दिला गेला पाहिजे. जर त्यांनी तो स्वीकारला, तर ख्रिस्त त्यांना स्वीकारेल, आणि त्यांना स्वतःबरोबर सहकारी कार्यकर्ते करील. परंतु जर त्यांनी हा संदेश ऐकण्यास नकार दिला, तर ते अंधकाराच्या अधिपतीच्या काळ्या ध्वजाखाली आपली भूमिका घेतील.”

“या काळासाठी असलेले मौल्यवान सत्य मानवी मनांना अधिकाधिक स्पष्टपणे उघड होत आहे, असे सांगण्याची मला आज्ञा देण्यात आली आहे. विशेष अर्थाने स्त्री-पुरुषांनी ख्रिस्ताचे मांस खावे आणि त्याचे रक्त प्यावे. समजुतीचा विकास होईल, कारण सत्य निरंतर विस्तार धारण करण्यास समर्थ आहे. सत्याचा दैवी उद्गाता त्याला जाणण्यास पुढे चालत राहणाऱ्यांबरोबर अधिक निकट, आणि अधिकाधिक निकट सहवासात येईल. देवाचे लोक त्याचे वचन स्वर्गीय भाकर म्हणून ग्रहण करतील तेव्हा, त्यांना कळेल की त्याचे प्रगटीकरण प्रभातकाळाप्रमाणे सिद्ध केलेले आहे. जसे अन्न खाल्ले असता शरीराला शारीरिक सामर्थ्य प्राप्त होते, तसेच त्यांना आत्मिक सामर्थ्य प्राप्त होईल.”

इस्राएलच्या संततीस मिसरी दास्यातून बाहेर काढून, त्यांना अरण्यातून मार्गदर्शन करीत कनानात नेण्याच्या प्रभूच्या योजनेचा आपण अर्धाही अर्थ समजून घेत नाही.

“जसे आपण सुवार्तेतून प्रकाशमान होणारे दैवी किरण एकत्र करतो, तसे आपल्याला यहुदी व्यवस्थेविषयी अधिक स्पष्ट आकलन प्राप्त होईल, आणि तिच्या महत्त्वपूर्ण सत्यांविषयी अधिक सखोल कदर निर्माण होईल. सत्याचा आपला शोध अद्याप अपूर्ण आहे. आपण प्रकाशाचे केवळ काहीच किरण एकत्र केले आहेत. जे दररोज वचनाचे विद्यार्थी नसतात, ते यहुदी व्यवस्थेतील गुंतागुंतीचे प्रश्न उकलू शकणार नाहीत. मंदिरातील सेवेद्वारे शिकविण्यात आलेली सत्ये त्यांना समजणार नाहीत. देवाच्या महान योजनेविषयीच्या सांसारिक समजुतीमुळे त्याचे कार्य अडथळले जाते. भविष्यकाळातील जीवन त्या नियमांचा अर्थ उलगडून दाखवील, जे ख्रिस्ताने, मेघस्तंभात आच्छादित होऊन, आपल्या लोकांना दिले.” Spalding and Magan, 305, 306.

आपण पुढील लेखात 1863 शी संबंधित एलियाच्या प्रतीकात्मकतेचा विचार पुढे चालू ठेवू.